

STAR WARS
THE
MANDALORIAN

PALUU MANDALOREEN

3. KAUDEN
TARINA

TAMMI

Disney+
ORIGINAL
- SARJA

www.disneyplus.com/fi-fi

STAR WARS
THE
MANDALORIAN

PALUU MANDALOREEN

Romaaniksi muokannut Joe Schreiber

Perustuu Jon Favreaun luomaan tv-sarjaan,
jonka ovat käsikirjoittaneet Jon Favreau,
Dave Filoni ja Rick Famuyiwa

Suomentanut Antti Hulkkonen

TAMMI • HELSINKI

© & TM 2024 Lucasfilm Ltd.

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the publisher.

Alkuteos: *Star Wars: The Mandalorian Season 3 Junior Novel*

Suomenkielinen laitos: Tammi, 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

ISBN 978-952-04-6438-7

Painettu EU:ssa.

Kauan sitten kaukaisessa galaksissa...

LUKU 1

Poika oli valmis.

Hän seiso i polviaan myöten järve ssä ja katseli haarniska-seppää, joka astui ulos luolasta. Heim on muut mandalorialaiset olivat kokoontuneet rannalle seuraamaan juhllista toimista. Poika kuuli heidän nyrkkiensä rytmikkään jysähtelyn rintapanssariin ja nuijien paukkeen rumpujen nahkaiseen kalvoon, kun haarniskaseppä kahden lipunkantajan saattamana asteli häntä kohti kimalteleva, vasta taottu kypärä käsissään.

Seppä seisahtui pojan eteen ja kohotti kypärän korkealle. Hän alkoi lausua valaa.

"Vannon nimeni ja esi-isieni nimien kautta..."

"Vannon nimeni ja esi-isieni nimien kautta..." poika toisti.

"...kulkevani aina Mand'alorin tietä."

"...kulkevani aina Mand'alorin tietä."

"Ja hehkukoot tämän valan sanat sydämeeni taottuina ainiaan."

"Ja hehkukoot tämän valan sanat sydämeeni taottuina ainiaan."

Haarniskaseppä painoi kypärän pojan päähän ja nyökkäsi. "Tämä on oikea tie."

"Tämä on oikea tie", poika sanoi.

Mandalorialaiset kaikkialla heidän ympärillään toistivat yhteen ääneen: "Tämä on oikea tie."

Avustaja ojensi haarniskasepälle kullhon, ja tämä kauhaisi siihen vettä järvestä. "Tästä hetkestä lähtien", seppä lausui, "en tule koskaan riisumaan kypärääni."

"Tästä hetkestä lähtien en tule koskaan..."

Seppä kohotti kätensä ja vaiensi pojan kesken lauseen. Jokin oli vialla. Paz Vizsla ja muut mandalorialaissoturit tähyilivät ympärilleen aistittuaan myös vaaran. Seppä tarrasi poikaan ja kiskoi tämän vedestä.

Siinä samassa järven pinta räjähti valkoiseksi roiske-ryöpyksi, kun suunnaton krokotiilikonna hyökkäsi syvyyksistä. Olennolla oli suippo kuono ja kilpimäinen selkäpanssari. Sen pitkästä hännästä sojotti piikkejä, ja sen leuat louskuivat ahnaasti, kun se mäjäytti suomuisen päänsä rantapenkereelle niin että maa vavahti.

Hetkeäkään epäröimättä mandalorialaiset avasivat tulen, mutta heidän aseensa eivät läpäisseet pedon paksua, sitkeää nahkaa. Hirviö hamuili ammottavalla kidallaan ja hotkaisi erään sotureista yhtenä suupalana. Kuului hyytävä rääkäisy, kun luu ja haarniska musertuivat sen hampaiden välissä.

"Nuorimmat luolaan!" Paz Vizsla komensi.

Lapset säntäsivät suojaan ja jättivät soturit tulittamaan pedon vankkaa kilpeä liekinheittimillä ja ohjuksilla. Kuului korvia raastava karjahdus, ja koko kamara tuntui järkkävän, kun olio kömpi järvestä kuivalle maalle. Se heilautti muhkeaa ruhoaan ja suisti useita sotureita veteen.

"Ilmaan!" Paz karjui, ja joukko mandalorialaisia käynnisti raketireppunsa. He lennähtivät olennon päälle ja iskivät räjäytyspanoksia sen suomuiseen selkään, mutta pommit tuntuivat vain suututtavan petoa entisestään. Sen häntä huiski sivulle ja läimäytti yhden lentävistä sotureista päin kalliojyrkännettä.

Muut ampuivat kiipeilyvajereita olion nahkaan ja koettivat epätoivoisesti saada sen pysymään aloillaan. Hetken ajan tempu tuntui jopa tepsivän, mutta sitten hirviö alkoi piehtaroida, ja vajereista kiskovat soturit tempautuivat jaloiltaan ja raahautuivat sen perässä veteen. Sen nähdessään haarniskaseppä ryntäsi juoksuun, kohotti pajavasarsansa ja tukki olion tien. Samassa valtava jalka heilahti ja tallasi hänet alleen. Iskusta pökertynyt seppä jäi lojumaan liikkumattomana maahan.

Vedenrajassa piileskellyt poika säntäsi hänen luokseen. Kun nuorukainen polvistui auttamaan häntä, peto syöksähti heitä kohti.

"Maahan!" Paz Vizsla karjaisi ja töytäisi pojan hirviön tieltä juuri kun sen leuat napsahdivat kiinni aivan tämän edessä. Paz asettui suojaamaan poikaa ja haarniskaseppää ruumiillaan ja kohotti taas sarjatulikiväärinsä, tulitti suoraan ammottavaan kitaan ja valmistautui tekemään mitä vain vaadittiin kaksikon suojelemiseksi.

Ärjyvä peto ryömi vastustamattomasti lähemmäs, kun yhtäkkiä...

TSRA-SHUMM!

Lasertykin laukaus leimahti jostakin yläpuolelta ja mäjähti olennon kallon sivuun. Mandalorialaiset jähmettyivät ja kääntyivät tuijottamaan kiiltävää N-1-avaruushävittäjää, joka liisi järven poikki. Se kaartoi ympäri ja lähetti matkaan protonitorpedon.

PTUMMM!

Laukaus oli napakymppi. Tarkasti tähdätty torpedo pureutui pedon suomujen alle ja räjähti. Olio päästi enää viimeisen, tuskaisen ulinan, ja sitten sen eloton ruho rojahti rantaveteen.

N-1 kaartoi, sukelsi alemmas ja laskeutui hiekka- ja vesi-ryöpyn keskelle. Haarniskaseppä, Paz Vizsla ja muut soturit astelivat lähemmäs ja tarkkailivat alusta, kun sen kuomu liukui auki ja paljasti ohjaamossa istuvan hahmon kiiltelevän kypärän.

Pilotti ei kuitenkaan ollut yksin aluksessa. Hänen taakseen, tykkitornin kuvun alle, ilmestyi pieni, suippokorvainen pää, kun Grogu kömpi kurkistelemaan rannalle kokoontunutta joukkiota.

Mandalorialainen oli saapunut.

LUKU 2

Ahjon kaasuliekit kajastivat kirkkaan sinisinä luolan varjoissa.

Astuessaan taapertava Grogu kannoillaan sisään Mando näki haarniskasepän, joka seisoi onkalon vastalaidalla selin heihin.

”Olet riisunut kypäräsi”, seppä sanoi ja kääntyi katsomaan häntä ahjon liekkien yli. ”Ja mikä pahinta, teit sen vapaaehtoisesti. Et ole enää mandalorialainen.”

”Oppimme sallii kaikille mahdollisuuden hyvittää tekonsa”, Mando vastasi.

”Menetimme lunastuksen mahdollisuuden kotiplaneettamme tuhon myötä.”

”Vaan entä jos Mandaloren kaivokset ovat yhä olemassa?” Mando kysyi.

Haarniskaseppä lähestyi häntä verkkaisesti. ”Kaikki tuhottiin Puhdistuksessa.”

Mando istuutui matalan pöydän ääreen ja asetti eteensä kappaleen vihreää lasia. Se oli trinititiitsirpale, ja ahjosta hehkuva valo kimmelsi himmeästi sen jadenvärisistä sisuksista.

”Eikö tämä kaiverrus ole Mandaloren kieltä?”

Seppä asteli pöydän luo ja asettui istumaan häntä vastapäätä katse tiiviisti sirpaleessa. Kappaleen uumeniin oli jähmettynyt särmikäs metallinsiru, josta pystyi hädin tuskin erottamaan kirjoitusta. Grogu heidän välissään kurottui myös

tarkastelemaan esinettä, ja uteliaisuus kimmelsi pienokaisen suurissa, tummissa silmissä.

”Mistä sait tämän käsiisi?” seppä kysyi.

”Jawoilta”, Mando vastasi. ”He olivat saaneet sen vaihtokaupassa matkalaiselta, joka väitti käyneensä Mandaloren pinnalla.”

Haarniskaseppä pohti hetken kuulemaansa ennen kuin vastasi. ”Tämä muinaismuisto todistaa siis vain sen, että fuusiosäteet sulattivat Mandaloren koko pinnan lasiksi.”

”Mutta matkalainen onnistui ottamaan sirpaleen mukaansa”, Mando huomautti, ”joten se ei välttämättä ole myrkyllinen.”

Haarniskaseppä ei sanonut mitään.

”Jos vierailen planeetalla”, Mando jatkoi, ”ja tuon palaessani todisteen siitä, että olen kylpenyt Elävissä vesissä Mandaloren kaivosten alla, olen Opin mukaan lunastanut itseni, ja karkotukseni päättyy.”

Grogun tuikkiva katse kääntyili puolelta toiselle, vuoroin mandalorialaiseen, vuoroin seppään, jonka vastausta hän odotti.

”Se on oikea tie”, seppä sanoi. Hän nousi pöydästä ja palasi ahjon ääreen.

”Sitten tapaamme vielä”, Mando totesi. Hän kääntyi ja asteli onkalon suuaukolle. Tuokion kuluttua Grogu lähti hänen peräänsä ja taapersi kohti valoa.

Hetkistä myöhemmin, kun N-1 kiisi automaattiohjauksella pitkin hyperavaruuskäytävää, mandalorialainen vaipui uneen.

Grogu kurkisteli ulos kuplastaan.

Se, mitä hän ympärillään näki - suunnattomia, kummallisia hahmoja, jotka sujahtelivat valon vääristyneen virran tuolla

puolen - sai hänen silmänsä laajenemaan huolesta. Heidät sisäänsä sulkeneen säkenöinnin seassa suuret, muodottomat olennot uivat ja sykkivät heidän rinnallaan.

Grogu vingahti levottomana ja pudottautui tykkitornin tähystyskuvusta. Hän vääntäytyi ohjaamoon, kömpi Mandon syliin ja käpertyi tämän käsivarsille. Siinä hän tunsi olonsa turvalliseksi ja suojatuksi ja vajosi viimein uneen.

KAUAN SITTEŢ KAUKAISESSA GALAKSISSA . . .

Tuttu mandalorialainen palkkionmetsästäjä ja vihreä muukalaislapsi jatkavat yhteistä matkaansa! Din Djarin ja Grogu ovat onnistuneet karistamaan katalan moffi Gideonin kannoiltaan, mutta taival on yhä täynnä vaaroja. Kaksikon tie vie mandalorialaisten kielletylle kotiplaneetalle - tarunhoitoiseen Mandaloreen.

Joe Schreiberin vauhdikas tulkinta The Mandalorian-tv-sarjan kolmannesta tuotantokaudesta johdattaa sankarimme syvälle mandalorialaisten myyttien ja perinteiden maailmaan.

Disney + PIXAR + MARVEL + STAR WARS + LUCASFILM

	 9 789520 464387
www.tammi.fi	L84.2 ISBN 978-952-04-6438-7

© & TM 2024 Lucasfilm Ltd.
www.starwars.com